

۱- مقدار خانه ~~مسیری~~ \times مسوین داخل رستیر R_1 رکنه می شود.

۲- بیت E (Carry) و رستیر R_2 عدد برابر صفر می شوند.

۳- رستیر R_1 به راست، تحت منفرجه و بیت کم ارزش R_1 درون E ذخیره می شود و کم ارزش ترین بیت R_1 درون E رکنه می شود.

۴- مقدار E با رستیر R_2 جمع می شود و در درون R_2 رکنه می شود.

۵- مقدار خانه Y مسوین را یک واحد افزایش می دهد و یک کالیم اگر مقدار خانه Y

مسوین Y برابر با صفر است به مقدار PC یک واحد افزایش می دهد و در PC

ذخیره می کند. اگر مقدار خانه Y مسوین برابر با صفر باشد خانه بعدی در تواران اجرا می شود و خانه بعدی تواران اجرا می شود.

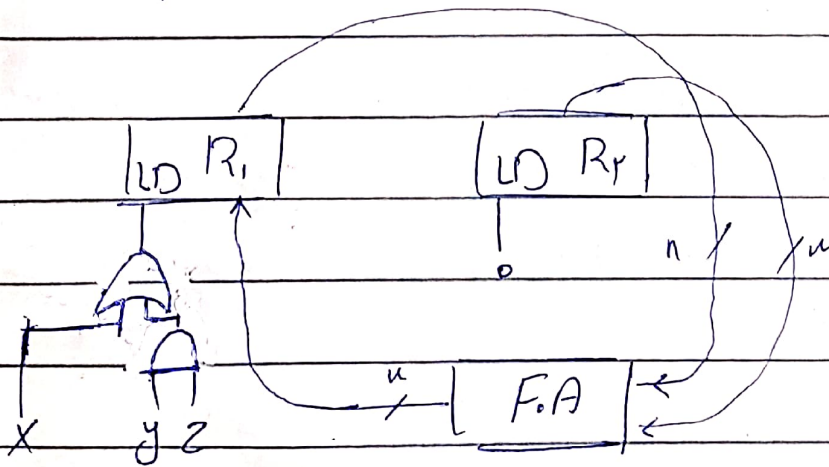
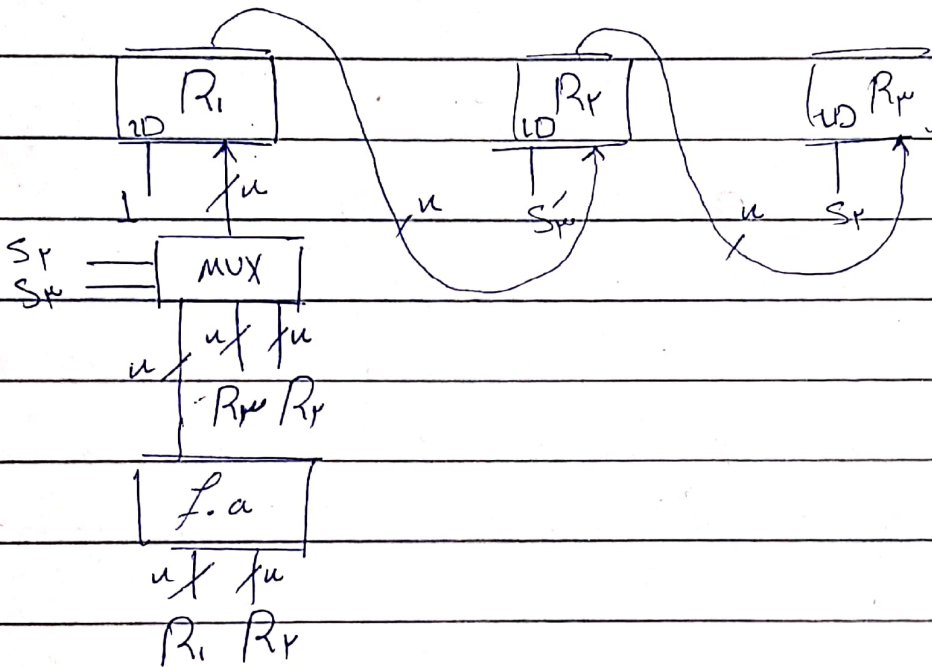
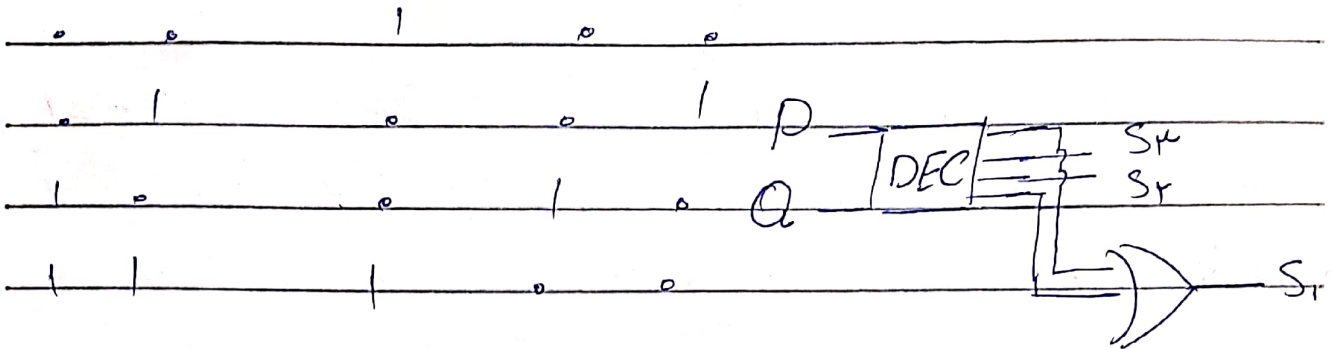
۶- مقدار PC رکنه می شود که به عنوان مقدار بعدی Y اجرا می شود.

۷- یک می کند که اگر رستیر R_2 برابر صفر است بعد مقدار Y در خانه Y مسوین ذخیره می کند.

این دستوران برای جد کردن این است که Y به 2^5 بخش پذیر باشد یا نه که اگر بخش پذیر باشد Y مقدار حافظه در خانه Y تغییر نمی کند و اگر نباشد Y مقدار حافظه در خانه Y برابر با صفر خواهد شد.

P Q $P \oplus Q$ QP' QP'

الف: ٢

۳. از طراحی برای کردن نحوه صرفه گزینی های ورودی اندر مدارهای دیجیتال

زمانی که حاصل $Not(P_1)$ و $Not(P_2)$ برابر باشند (یعنی هر دو برابر شوند) در این صورت توابع خروجی اندر پایه ۰۰ حالتی یکسره انتخاب می شود و P_1, P_2, P_3, P_4 برابر می شود: $P_1 \leftarrow 0, P_2 \leftarrow 0, P_3 \leftarrow 0, P_4 \leftarrow 0$

در صورتی که P_1 مقدار P_2 در P_1 انتخاب می شود:

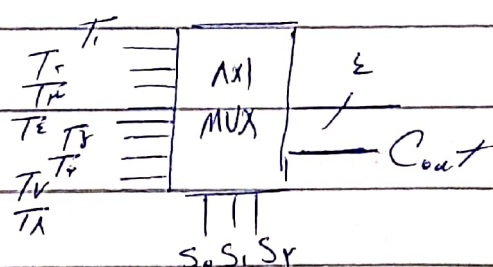
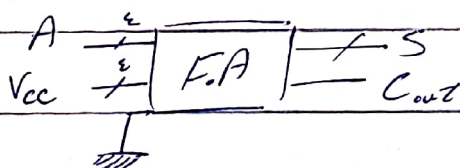
با $load$ و $enable$ P_1 و P_2 در T_1 اندیشه اند P_1 و P_2 و P_1 و P_2 not و P_1 اندیشه اند P_1 و P_2 $load$ اندیشه اند.

$$T_1) A+B: \begin{array}{c} A \\ B \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{|c|} \hline F.A \\ \hline \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{c} S \\ C_{out} \end{array} \quad T_2) A \vee B: \begin{array}{c} A \\ B \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{|c|} \hline F.A \\ \hline \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{c} S \\ C_{out} \end{array}$$

$$T_3) A-B+1: \begin{array}{c} A \\ B \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{|c|} \hline F.A \\ \hline \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{c} S \\ C_{out} \end{array} \quad T_4) A \wedge B: \begin{array}{c} A \\ B \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{|c|} \hline F.A \\ \hline \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{c} S \\ C_{out} \end{array}$$

$$T_5) A: \begin{array}{|c|} \hline A \\ \hline \end{array} \quad T_6) A: \begin{array}{|c|} \hline A \\ \hline \end{array}$$

$$T_7) A-1: A - 0001 = A + 1111 \quad T_8) A \oplus B: \begin{array}{c} A \\ B \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{|c|} \hline F.A \\ \hline \end{array} \xrightarrow{\epsilon} \begin{array}{c} S \\ C_{out} \end{array}$$

$$x y \in R_1 \leftarrow R_2 + R_1 \text{ و } R_1 \leftarrow R_1$$

در این دستور دومین صورت عملی و در یک سکیل به سمت مقدار R_1 را $x y$ تکرار می‌کنیم مقدار آن را مقدار کنیم و به دست $R_2 + R_1$ در خروجی حاصل R_1 ابراهیم و اشکال می‌جود می‌آید.

$$y z \in R_1 \leftarrow R_2 \text{ و } R_1 \leftarrow R_1 + 1$$

مانند دستور بالا و در یک سکیل به سمت اقدام به مقدار دهی ۲ مقدار متفاوت کردیم که اینطور در دست نیست و در مقدار R_1 اشکال R_1 با ایجاد می‌کنند.

$$x \in R_1 \text{ سکیل برابر بخش } R_1 \text{ به } A \text{ و یک سکیل برابر بخش } R_2 \text{ به } B \text{ و یک سکیل هم برابر جمع } A \text{ و } B \text{ در یک سکیل می‌آید}$$